

Η εφημεριδούλας μας

5ο ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νομικού Μαρία

Μάιος 2020

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΠΑΝΔΗΜΙΑ. ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ
2. ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
3. ΕΙΜΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΓΙΑΤΙ...
4. ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΕΣ
5. ΠΕΙΡΑΜΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ
6. ΜΑΘΑΙΝΩ ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΟΥ
7. ΑΣ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΟΥΜΕ

ΠΑΝΔΗΜΙΑ

ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΛΙΣΤΕΣ

ΜΕ ΟΜΟΡΦΕΣ ΙΔΕΕΣ

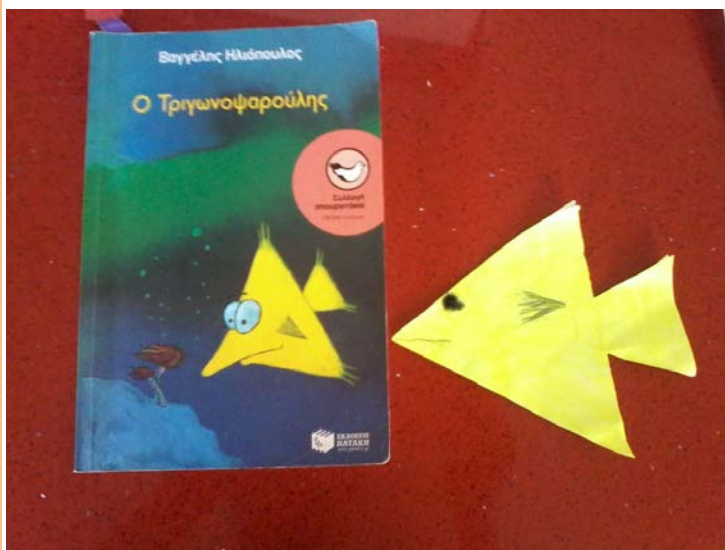
ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕΝΟΝΤΑΣ ΣΠΙΤΙ... ΟΤΑΝ ΟΙ
ΚΑΙΡΟΙ «ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟΙ»

ΛΙΣΤΑ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ

«Μπορούμε να κάνουμε κατασκευές με άχρηστα υλικά που έχουμε στο σπίτι μας»

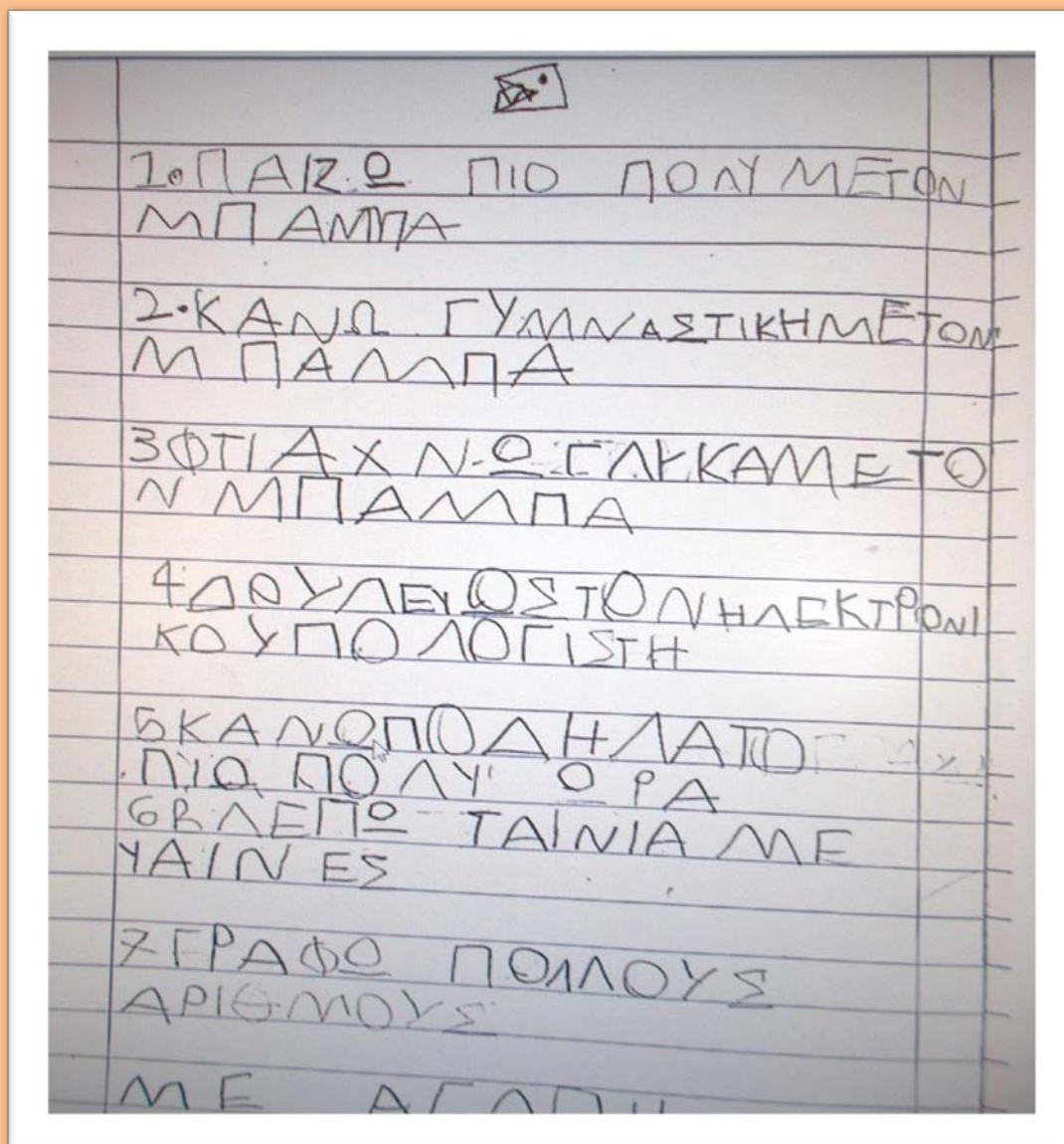
ΛΙΣΤΑ ΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ

Η Θεοδώρα Ξ. μας προτρέπει να κάνουμε κατασκευές :
Το καλάθι είναι ήταν για τα μανταλάκια,
η Ζωγραφική είναι από ζυμαρικά , άχυρα, πομ πομ και
συνθετικό ύφασμα.

Το ψαράκι από χαρτί και είναι ο ήρωας του παραμυθιού, ο
Τριγωνοψαρούλης.

Η ΛΙΣΤΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Κ.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ, ΟΤΑΝ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟΙ:

Η ΛΙΣΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

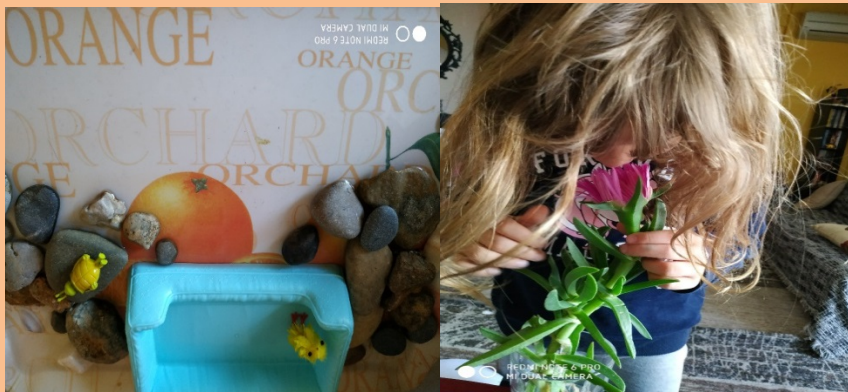
-συμμετέχω και βοηθάω **πολύ** στις δουλειές του σπιτιού και στο μαγείρεμα.

-Φυτεύω το δικό μου λουλούδι σε γλάστρα για να ομορφύνω την βεράντα μου

-**περιποιούμαι** τα υπόλοιπα λουλούδια που είχαν ξερά φύλλα.

Η λίστα της Χριστίνας Μ.

-**παιχνίδι με τις λεκάνες και δίσκους για να δημιουργήσω υδροβιότοπους με βοτσαλάκια που έχω μαζέψει από την παραλία. Επάνω τοποθετώ τα παιχνίδια μου**

κηπουρική

Η ΛΙΣΤΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ Π.

- Διάβασμα παραμυθιών και ποιημάτων

Τ' απδόνι

Κάποιο βραδάκι του Μαγιού,
μες στη χρονιά κρυμμένο,
– το πιο μονάχο της χρονιάς,
κι ίσως το πιο θλιμμένο,

την ώρα που ετοιμάζονταν
να κοιμηθούν οι κλώνοι,
δίχως αιτία, ξαφνικά,
τρελάθηκε τ' απδόνι!

Πολλές φορές, αναγερτοί
στον πλάτανο αποκάτου,
ακούγαμε τις τρίλιες του
και τα πιπίσματά του·

συχνά, πάλι, γυρίζοντας
τις ώρες που βραδιάζει,
τ' ακούσαμε, τις πιο γλυκές
στροφές του ν' αραδιάζει:

μα σαν εκείνη τη βραδιά,
σ' εκείνο το πλατάνι,
τέτοιο τραγούδι ξώφρενο
ποτέ δεν είχε κάνει...

Κι όπως τραβούσα πάρωρα,
στη μοναξιά του δρόμου,
αναπολώντας μυστικά
δεν ξέρω ποιον καημό μου,

– πουλάκι του μεσονυχτιού,
πουλάκι της ερήμου,
ήρθ' η φωνή σου, σύχαρα,
και πήρε την ψυχή μου...

Κι ήταν η νύχτα διάφανη,
κι έλαμπε αγάλια η πούλια·
είχαν σωπάσει, από νωρίς,
τ' άλλα τα νυχτοπούλια,

και μέσ' απ' τα άστρα τα νωθρά,
που φέγγαν σα βελούδα,
όλ' η νυχτιά, παθητικά,
σου φώναζε: Τραγούδα!

Κι ήμουν κι εγώ και σ' άκουγα,
χωρίς να σε χορταίνω,
το βράδυ που τρελάθηκες,
πουλάκι αγαπημένο...

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΛΑΠΑΦΙΩΤΗΣ

Οι Μήνες

Ξέρεις τ' απάτητο βουνό, που την κορφή του χιόνι
χειμώνια καλοκαίρι ζώνει;

Εκεί στη ρίζα του βουνού στέκει ένα σπίτι, κάτι
που μοιάζει του Ήλιου το παλάτι.

Μέσα στο σπίτι κάθονται δώδεκα Παλικάρια
με πρόσωπα σαν τα φεγγάρια.

Εκεί ο Γενάρης κάθεται, στο χιόνι τρέχει ο νους του
και στο Βοριά, στους ακριβούς του,

εκεί ο Φλεβάρης, που άγρια τα κύματα κυλάει,
γέρνει στις Μυγδαλιάς το πλάι,

κι ο Μάρτης ο πεντάγνωμος, λιοντάρι όταν θυμώνει,
και όταν γελάσει χελιδόνι.

Κι ο Απρίλης ο ανθοστέφανος, που πάει και τα κοπάδια
βόσκει στα πράσινα λιβάδια,

κι ο Μάης που με τον Έρωτα τον ψυχοκυνηγάρη
είναι πλιογέννητο ζευγάρι.

Κι ο Θεριστής, θησαυριστής οπόχει τα σιτάρια,
του κάμπου τα μαργαριτάρια.
Να, κι ο Αλωνάρης, δουλευτής· όπου σταθεί, όπου
γείρει,
τον κατατρέχει το Λιοπύρι.
Να, κι ο Αύγουστος, πολύκαρπος, δροσάτος νυχτερεύει
με το Φεγγάρι που λατρεύει,
κι ο Τρυγητής, που λαχταρεί, σα να είναι κόρης χείλια,
τα ροδοκόκκινα σταφύλια,
κι ο Μήνας τ' Αϊ-Δημητριού, πόχει μια γλύκα ξένη,
κάτι σαν πόθος που πεθαίνει·
και τ' Άγι' Αντρέα ο γκαρδιακός, που βάζει φορεσιά του
τα κιτρινόφυλλ' αποκάτου·
κι ο άλλος που κλαίει και που βογκάει και που
γεροντοφέρνει
κι όλο ένα κρύο τόνε δέρνει.
Και καρτερεί ο καθένας τους πότε στον κόσμο πέρα
θα πάει με τα φτερά του αγέρα,
στον κόσμο πέρα, που όλοι τους με καλοσύνην ίδια,
του βρέχουν χίλια δυο στολίδια,
(στολίδια οϊμέ! που δε χαλάν τη Δυστυχία τη σκύλα
και της Κακίας τη μαυρίλα).
Όμως κανένας απ' αυτούς δε χαίρεται τη χάρη
του πρωτογέννητου Γενάρη,
οπόχει την Πρωτοχροσιά μοναχοθυγατέρα,
τη Ρήγισσα τη χρυσοχέρα!
Η Μοίρα την εμοίρανε· απ' το δικό της χέρι
το κάθε τι να πέφτει, αστέρι.
Κι ό,τι, χαρίζ' η Ρήγισσα, κι αν είναι τιποτένιο,
να δείχνεται μαλαματένιο.

- Πειράματα :Χρώματα και νερό για το μαύρο ουρανό, χάντρες για τους πλανήτες και χρυσόσκονη για τα αστέρια. Η Ειρήνη σκέφτηκε και το έφτιαξε μονη της, όσο δούλευε η μητέρα της.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΑΣ ΞΑΝΑΘΥΜΗΘΟΥΜΕ:

Η Οικογένεια των εγχόρδων

Έγχορδα Μουσικά Όργανα			
 κιθάρα	 ηλεκτρική κιθάρα	 πιάνο	 σαντούρι
 βιολί	 κοντραμπιάσο	 άρπα	 λήρα
 μπουζούκι	 ούτι	 μαντολίνο	 μπαγλαμάς

Η Οικογένεια των κρουστών

Η Οικογένεια των πνευστών

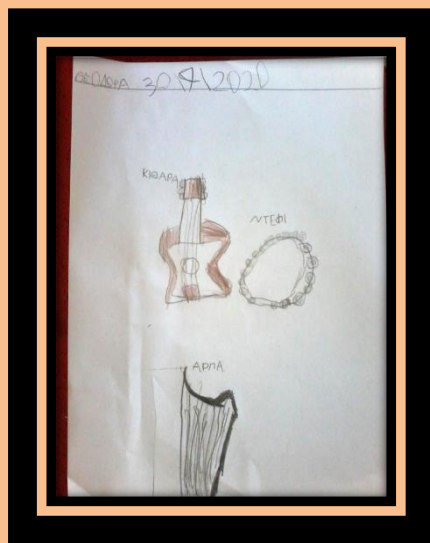

**Τα παιδιά ζωγραφίζουν
τους φυσικούς ή τους
τεχνητούς ήχους που
ακούνε μέσα στο σπίτι ή
στον μικρό τους περίπατο**

Ο Γιάννης ζωγραφίζει τον φυσικό ήχο που ακούει τον καιρό που μέيناμε σπίτι και είναι το κελήδημα από το όμορφο καναρινάκι . Είναι μέσα στο κλουβί του στην βεράντα του σπιτιού του.

Η Θεοδώρα Ξ. ζωγραφίζει τα μουσικά όργανα που άκουσε και της αρέσουν και τα μαγειρικά σκεύη από το τραγούδι «Ο ΜΑΓΕΙΡΑΣ» με τον ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ:

Ο Κωνσταντίνος ζωγραφίζει την βροχή:

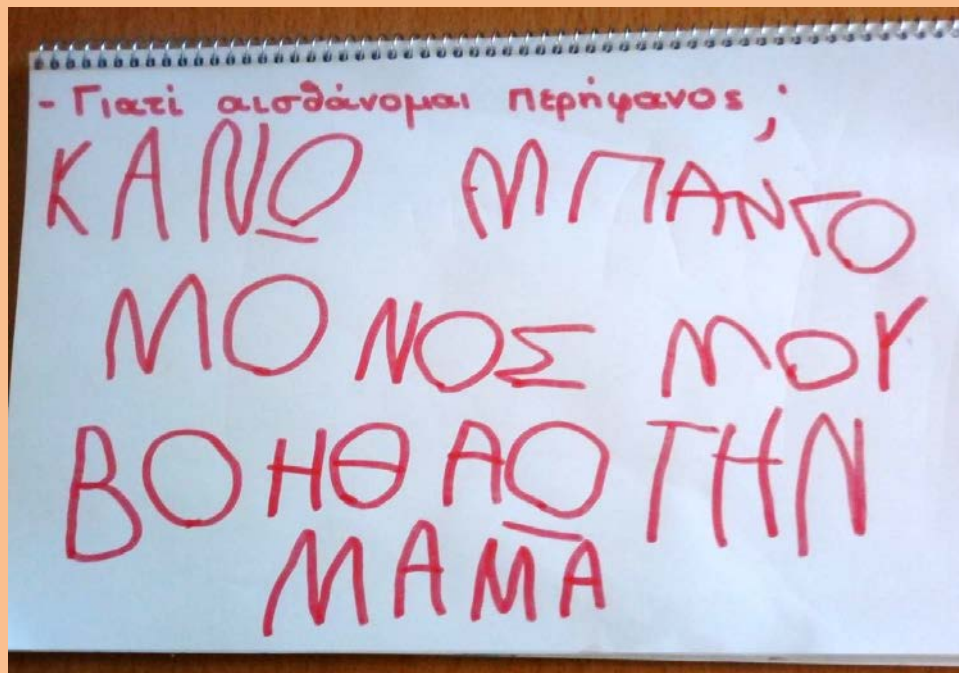
ΕΙΜΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΟΣ/Η ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ επειδή ΚΑΤΑΦΕΡΑ:

Ο Κωνσταντίνος μας ανακοινώνει ότι:

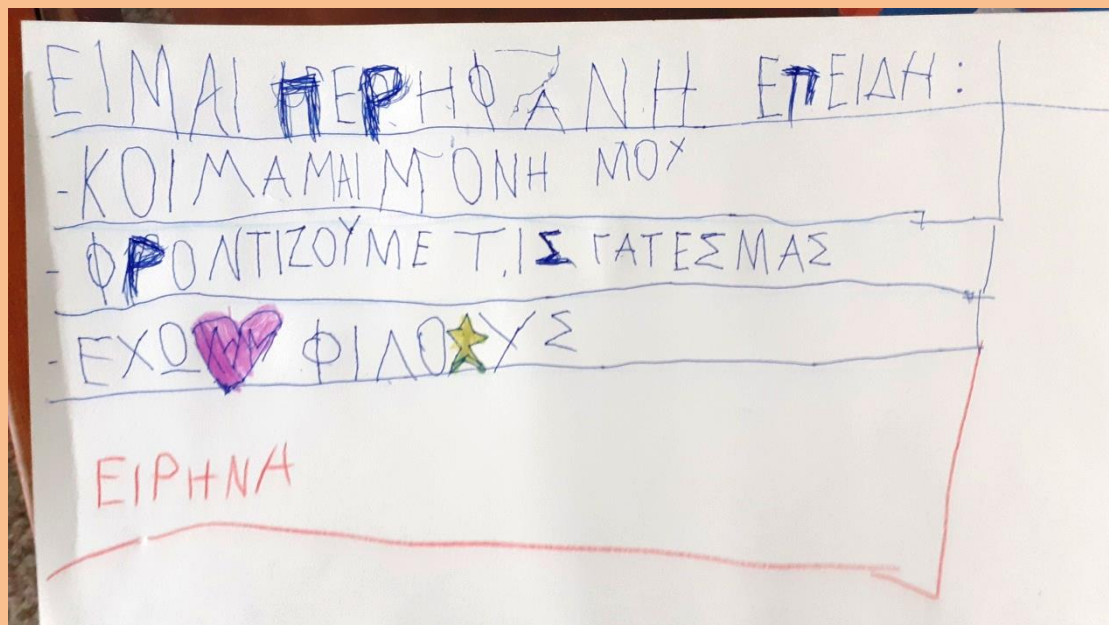
**ΕΙΜΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΓΙΑΤΙ ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΗΣ
ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ:**

- 1. ΕΜΑΘΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΠΡΟΣΘΕΣΗ**
- 2. ΕΠΑΙΞΑ ΠΟΛΥ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΑΜΠΑ ΜΟΥ**
- 3. ΒΟΗΘΩ ΣΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ,
ΑΠΛΩΝΩ ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΣΤΡΩΝΩ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ.**

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΟΣ:

Η Ειρήνη Παπαϊωάννου είναι περήφανη γιατί:

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΕΣ...

Τα παιδιά γίνονται μικροί εξερευνητές ...
Παίρνουν μαζί τους τα απαραίτητα εργαλεία και αρχίζουν
να εξερευνούν το περιβάλλον τους

ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΙΝΑΙ:

Η μικρή μας εξερευνήτρια Ειρήνη Παπαϊωάννου μας
εξερευνά τον κήπο της και το περιβάλλον έξω από το
σπίτι της και λέει τι χρειάστηκε :

1. φωτογραφική μηχανή του κινητού
2. μπλοκ και στυλό
3. Υπολογιστή και powerpoint πρόγραμμα

Η εξερευνήτρια Χριστίνα Μάστακα μας συμβουλεύει
να έχουμε :

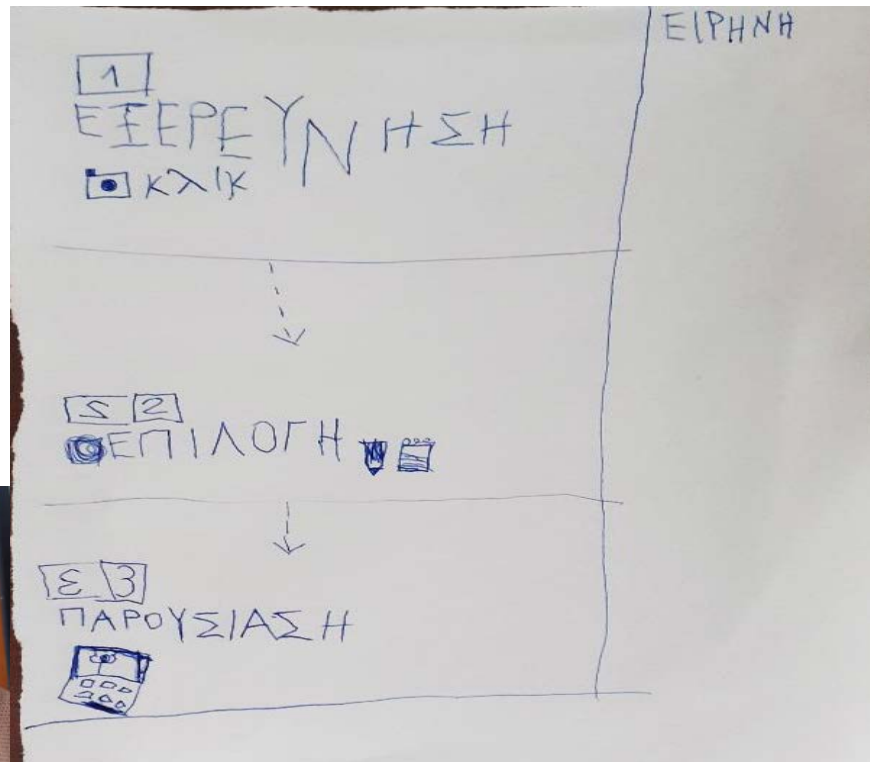
Χαρτί, στυλό

Μεγενθυντικό φακό

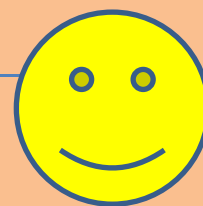
Νερό

Κουλουράκια η τσουρέκι για κολατσιό!

Η Ειρήνη μας στέλνει σε πίνακα που διαμόρφωσε η ίδια, τα βήματα ενός εξερευνητή:

ΟΙ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Η Χριστινούλα Μάστακα κάνοντας εξερεύνηση στο βουνό είδε:

- πολλά πεύκα με κουκουνάρια αλλά πολύ εντύπωση της έκαναν τα λουλούδια που είχαν όμορφο φούξια χρώμα κ μύριζαν πολύ όμορφα!

Μάλιστα έκοψε ένα ιδιαίτερο μωβ λουλούδι που θα το μεταφυτεύσει σε γλάστρα(φωτό) καθώς κ ένα μικρό όμορφο λευκό.(φωτό)

- Από ζώα είδε σκυλάκια που τα έκαναν βόλτα οι ιδιοκτήτες τους οι οποίοι άλλοι ήταν χαρούμενοι κ άλλοι ανέκφραστοι.
-
- Εντύπωση όμως της έκαναν τα ζουζούνια κ ιδίως τα μυρμηγκία ! Κάτω από μια πέτρα βρήκε τη φωλιά τους κ εκείνα τρομαγμένα προσπαθούσαν να μεταφέρουν σε άλλο μέρος τα αυγά τους εφόσον εκτέθηκαν!
-

- Τέλος εντύπωση της έκανε μια πέτρα που ήταν μισή πέτρα μισό χορτάρι! (Φωτό) , αλλά και μια άλλη με όμορφα χρώματα άσπρο, κόκκινο κ δερματι!

Η Νάγια εξερευνά την γλάστρα στο μπαλκόνι της

Η Ειρήνη μας στέλνει εικόνες της εξερεύνησής της

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗΣ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ :

Μία μέλισσα παίρνει γύρη από το φασκόμηλο για να φτιάξει μέλι. Η αράχνη στον ιστό της ετοιμάζεται να φάει ένα άλλο έντομο που πιάστηκε στον ιστό της, τα περιστέρια τρώνε τις πεσμένες ελιές, το σαλιγκάρι δε ζει πια στο άδειο του καβούκι και ένα πράσινος παπαγάλος μάλλον ξέφυγε από τους πειρατές στην Αφρική κι έφτιαξε το σπίτι του σε ένα πεύκο

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗΣ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΗΣ

Από όλα τα λουλούδια πιο πολύ μυρίζουν οι ακακίες, τα τριαντάφυλλα, η λεβάντα και τα φασκόμηλα. Τα βάλαμε στο βάζο μας. Τα κρίνα είναι τα αγαπημένα μου, αλλά δε μυρίζουν. Τα πορτοκαλί λουλούδια δεν ξέρω πως τα λένε, αλλά μου αρέσουν και τα φωνάζω «πορτοκαλένια» Όλα αυτά φυτρώνουν στον κήπο μου, όπως και αυτή η άγρια κίτρινη μαργαρίτα.

Από όλα τα λουλούδια πιο πολύ μυρίζουν οι ακακίες, τα τριαντάφυλλα, η λεβάντα και τα φασκόμηλα. Τα βάλαμε στο βάζο μας. Τα κρίνα είναι τα αγαπημένα μου,

αλλά δε μυρίζουν. Τα πορτοκαλί λουλούδια δεν ξέρω πως τα λένε, αλλά μου αρέσουν και τα φωνάζω «πορτοκαλένια» Όλα αυτά φυτρώνουν στον κήπο μου, όπως και αυτή η άγρια κίτρινη μαργαρίτα.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ. εξερευνά τι γίνεται έξω από το σπίτι του...Βλέπει τα σπίτια και ένα πουλί που πετάει ελεύθερα..

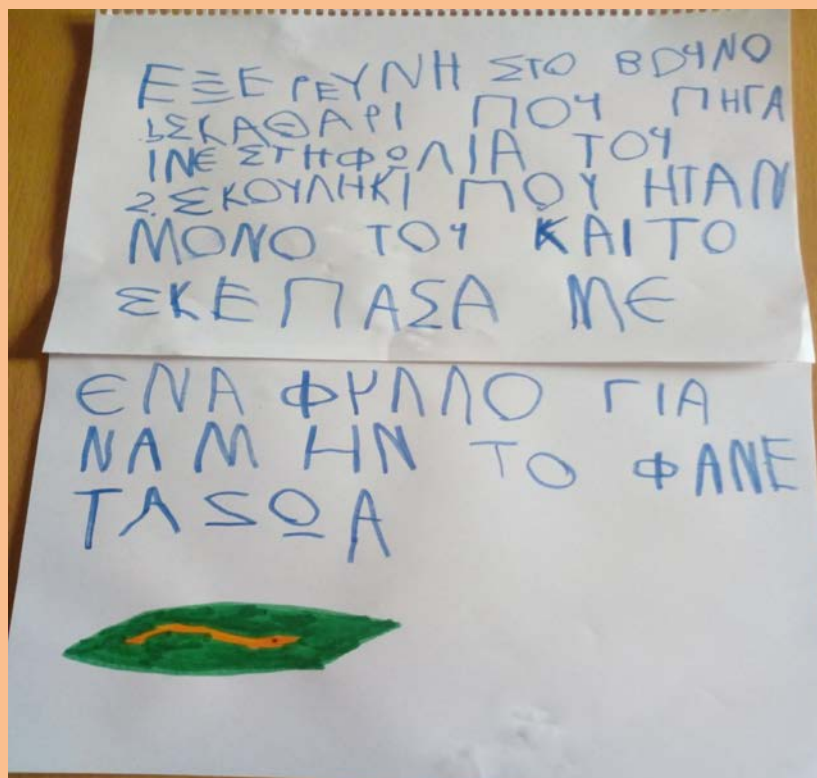

Ο Χρήστος εξερεύνησε τα συναισθήματα των ανθρώπων στο δρόμο. Η έρευνά του έδειξε :

Ανθρώπους στεναχωρημένους και λίγα αυτοκίνητα.

Οι άνθρωποι είναι στεναχωρημένοι λόγω του κορωνοϊού γιατί δεν μπορούν να πάνε πουθενά, ούτε κούνιες, ούτε σε κάποιον φίλο , πουθενά. Υπάρχουν λίγα αυτοκίνητα γιατί αυτά η πάνε να αγοράσουν φάρμακα η έχουν κάποια σοβαρή δουλειά..

Ο Γιάννης εξερεύνησε στο βουνό:

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ

ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

ΤΟ ΜΥΡΜΗΓΚΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

(από το βιβλίο Λογοτεχνία και φυσικές επιστήμες. Εκδ. Παπαδόπουλος)

«Μια φορά και έναν καιρό, όπως έλεγε ο Αίσωπος, ένα μυρμηγκάκι κινδύνεψε να πνιγεί, καθώς γλίστρησε και έπεσε σε μια λίμνη. Τότε ένα περιστέρι που το είδε του έριξε ένα φύλλο. Μια και το φύλλο επιπλέει, το μικρό έντομο σκαρφάλωσε πάνω του και, και καθώς εκείνο λειτούργησε ως αυτοσχέδια βαρκούλα, το μυρμήγκι κατόρθωσε να σωθεί. Βέβαια αργότερα το μυρμήγκι βρήκε τον τρόπο να μην φανεί αχάριστο και να ξεπληρώσει στο περιστέρι το καλό που του έκανε. Όταν ένας κυνηγός σήκωσε το όπλο του να σημαδέψει το περιστέρι, το μυρμήγκι σκαρφάλωσε γρήγορα πάνω του και του δάγκωσε δυνατά το χέρι. Έτσι εκείνος αστόχησε, δίνοντας την ευκαιρία στο περιστέρι να πετάξει και να σωθεί.»

ΚΑΙ ΕΝΩ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ, όπως Μας ΠΛΗΡΟΦΟΡΕΊ ο Αίσωπος, πειθόμαστε ότι κανένας δεν είναι τόσο μικρός ώστε να μην μπορεί να ξεπληρώσει τη χάρη που του έγινες, είναι φανερό ότι όλα ξεκίνησαν από την γνώση του

περιστεριού σε θέματα που αφορούν την επίπλευση και τη βύθιση των σωμάτων.

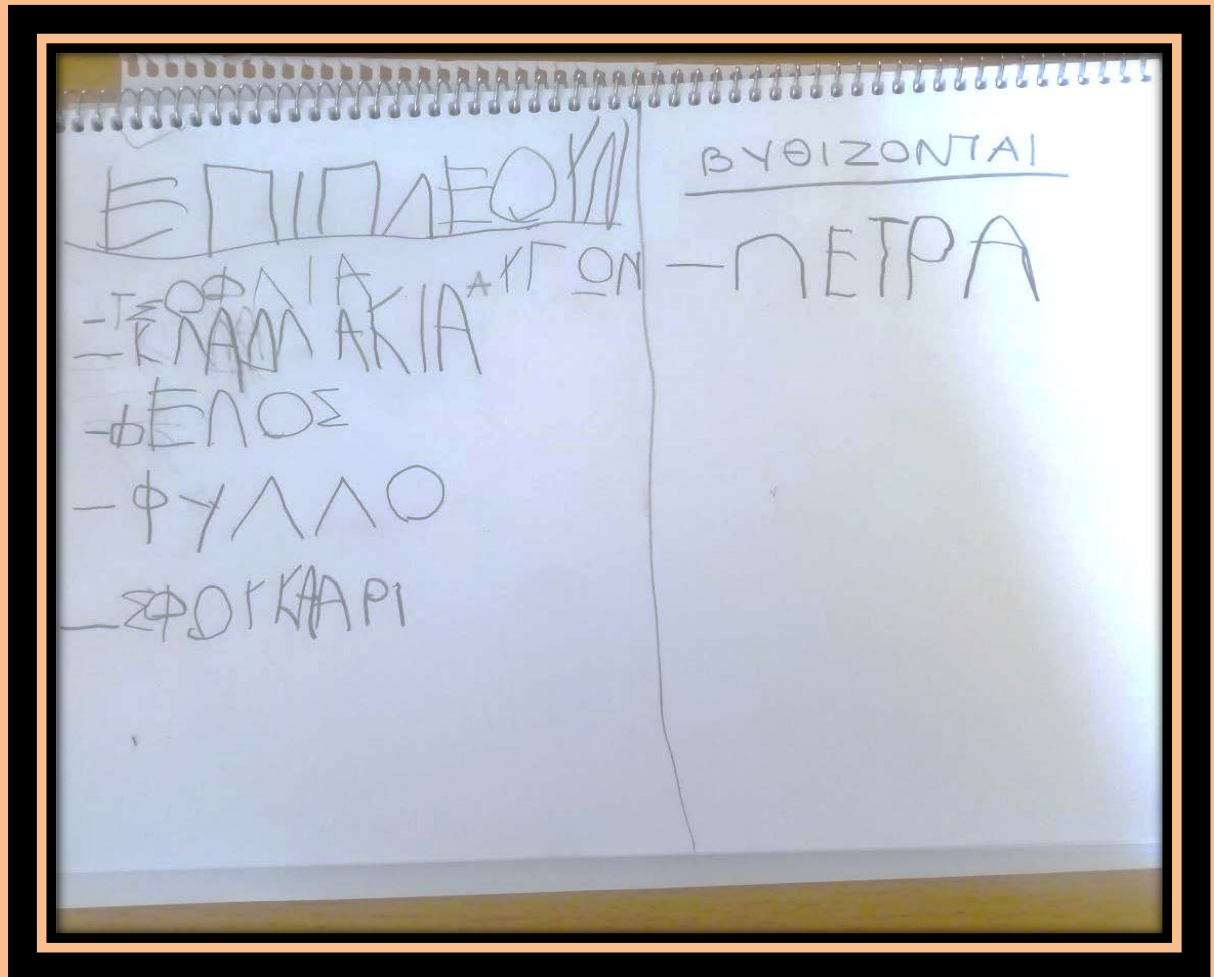
**Παιδιά μπορείτε και εσείς να γεμίσετε μια λεκάνη νερό και να παίξετε το μύθο. Θα χρειαστείτε:
Ένα φύλλο, μια μικρή φηγούρα για το μυρμηγκι και μια μεγαλύτερη για το περιστέρι.**

Αφού το δοκιμάσετε σκεφτείτε τι άλλο θα μπορούσε να πετάξει το περιστέρι ώστε να σωθεί το μυρμηγκάκι.

Η Θεοδώρα Ξ. μας ζωγραφίζει το εξώφυλλο του παραμυθιού.

Ο Γιάννης κάνει το πείραμα και μας στέλνει τη λίστα με τα αντικείμενα που επιπλέουν και τα αντικείμενα που βυθίζονται

ΜΑΘΑΙΝΩ ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΟΥ

«Σπίτια και πάρκα, σχολεία και βιβλιοθήκες ,αστυνομικά τμήματα και πυροσβεστικοί σταθμοί, μανάβικα και μικρομάγαζα: Αυτά συνήθως εννοούμε όταν μιλάμε για μια γειτονιά...

Η γειτονιά όμως δεν είναι μονάχα τα κτίρια που βλέπουμε το ένα μετά το άλλο στη σειρά. Είναι κυρίως οι άνθρωποι που ζουν εκεί! Και στη δική μου γειτονιά ζουν πολλοί άνθρωποι, οι οποίοι βάζουν τη δική τους ξεχωριστή πινελιά με τη δουλειά τους.

Πρώτα ,πρώτα ,θα σας μιλήσω για την Κυρία Έλλη, την ταχυδρόμο μας. Καθημερινά, εκτός από τα Σαββατοκύριακα, η κυρία Έλλη παραδίδει την αλληλογραφία στα σπίτια της γειτονιάς. Με βροχή και με χιόνι, με κρύο και με ζέστη...

Πώς λοιπόν βοηθάει η κυρία Έλλη στη ζωή της γειτονιάς; Μα αρκεί να σκεφτείτε το εξής: Αν δεν είχαμε την ταχυδρόμο μας ,δε θα παίρναμε κάρτες στα γενέθλιά μας και στη γιορτή μας, ούτε προσκλήσεις σε πάρτυ και σε γάμους. Ούτε οι γονείς μας θα λάμβαναν τη σημαντική αλληλογραφία τους, τους λογαριασμούς . Επίσης φροντίζει ώστε και ότι στέλνουμε εμείς ταχυδρομικώς να πηγαίνει γρήγορα στο σωστό προορισμό.

Επίσης στη γειτονιά μας βοηθά και ο κύριος Κώστα ,ο διευθυντής του σχολείου. Ο κύριος Κώστας είναι υπεύθυνος για τη σωστή λειτουργία του , εκτός όμως από αυτό φροντίζει να φτιαχτεί η παιδική χαρά στο προαύλιο. Τώρα έχουμε τσουλήθρα, κούνιες, μονόζυγο. Επίσης έχουμε τετραγωνάκια βαμμένα για να παίζουμε κουτσό.

Δεν μας κάνει καρδιά να φύγουμε από την υπέροχη παιδική χαρά.

Τέλος θα σας μιλήσω για την κυρία Μάγδα, που μένει απέναντί μας. Η κυρία Μάγδα λατρεύει τα λουλούδια και κάθε χρόνο, την άνοιξη φυτεύει τουλίπες στη γειτονιά μας.

Μάλιστα η κυρία Μάγδα φύτεψε και μερικές τριανταφυλλιές μπροστά από το σχολείο.

Η κυρία έλλη, ο κύριος Κώστας, η κυρία Μάγδα είναι μερικοί από τους ανθρώπους που κάνουν τη γειτονιά μου να ξεχωρίζει. Και όσο το σκέφτομαι τόσο περισσότεροι άνθρωποι μου έρχονται στο νου.

Φαίνεται ότι όλοι προσφέρουν κάτι καλό στη γειτονιά μου- δηλαδή όλοι, εκτός από μένα!

«Ναι αλλά τι θα μπορούσα να κάνω εγώ;» Αναρωτιόμουν.

Αφού λοιπόν το σκέφτηκα και το ξανασκέφτηκα μου ήρθε μια ιδέα ...

Σκέφτομαι τα λόγια της μαμάς μου : « Οι άνθρωποι κάνουν τη γειτονιά τους να ξεχωρίζει, βάζοντας ο καθένας το δικό του λιθαράκι. Λιθαράκι, λιθαράκι χτίζεται και το πιο σπουδαίο έργο.»

Από τις εκδόσεις ΜΙΝΩΑΣ

Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΟΥ

Η Χριστίνα Μ. μας
γνωρίζει τη γειτονιά
της

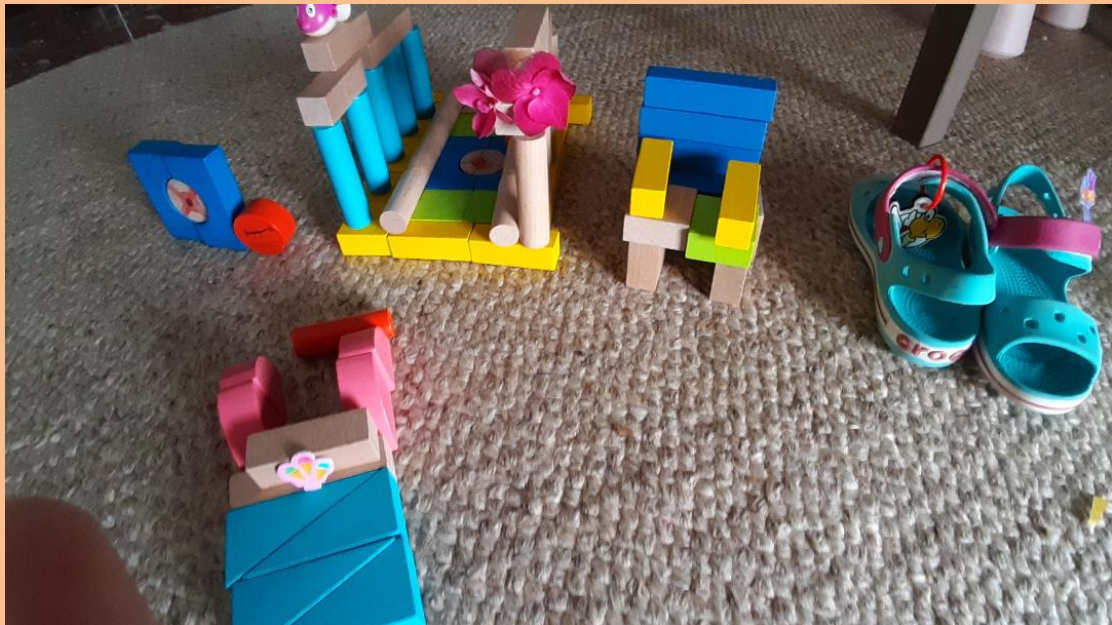

Η Ειρήνη λείπει:

Από τη γειτονιά λείπει ένα λούνα-παρκ με τραμπολίνο, τοξοβολία, παγωτατζίδικο και η καρέκλα του ιδιοκτήτη.

Το παπούτσι είναι ο χώρος για τα μαγικά

Να έχει πολλά χρώματα...

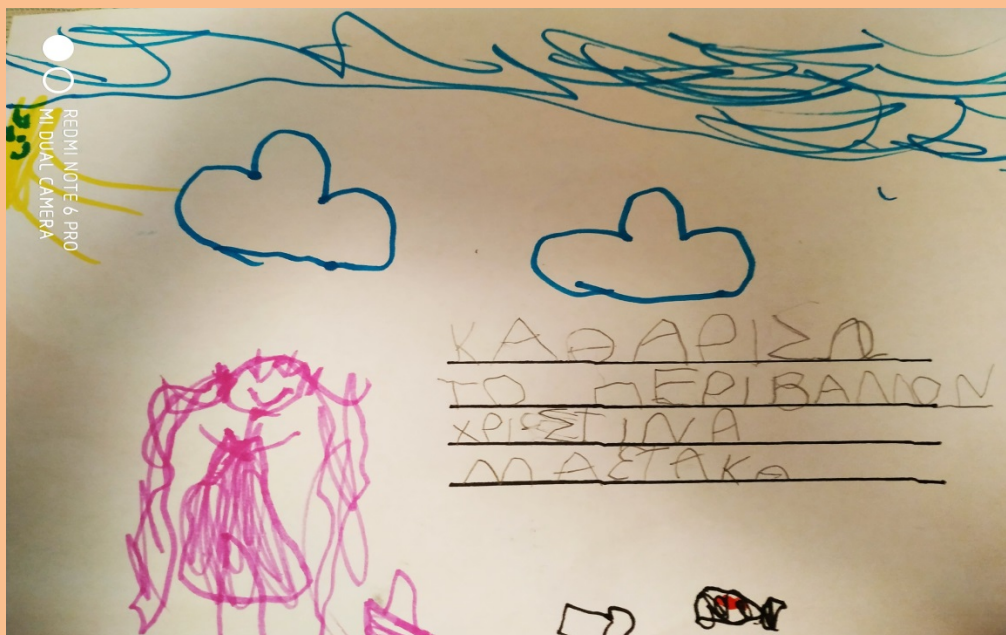

Η Μαρίνα ονειρεύεται τη γειτονιά της :

ΕΣΥ ΤΙ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΣΟΥ;;;

Ο Πάρης θα την διαμόρφωνε ...

Η Κατερίνα θέλει πολλά λουλούδια

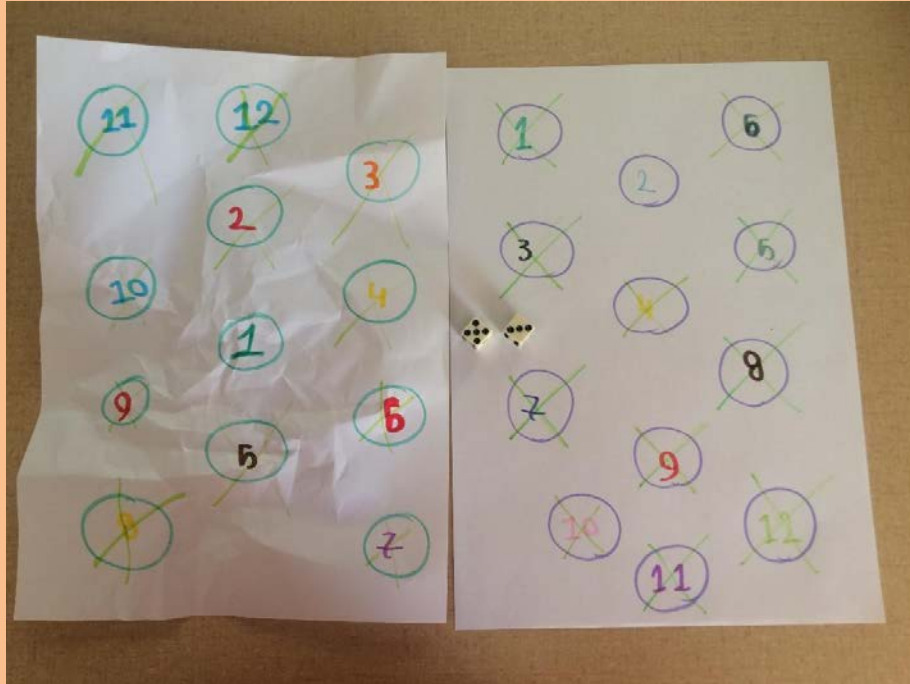
Ας ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΟΥΜΕ...

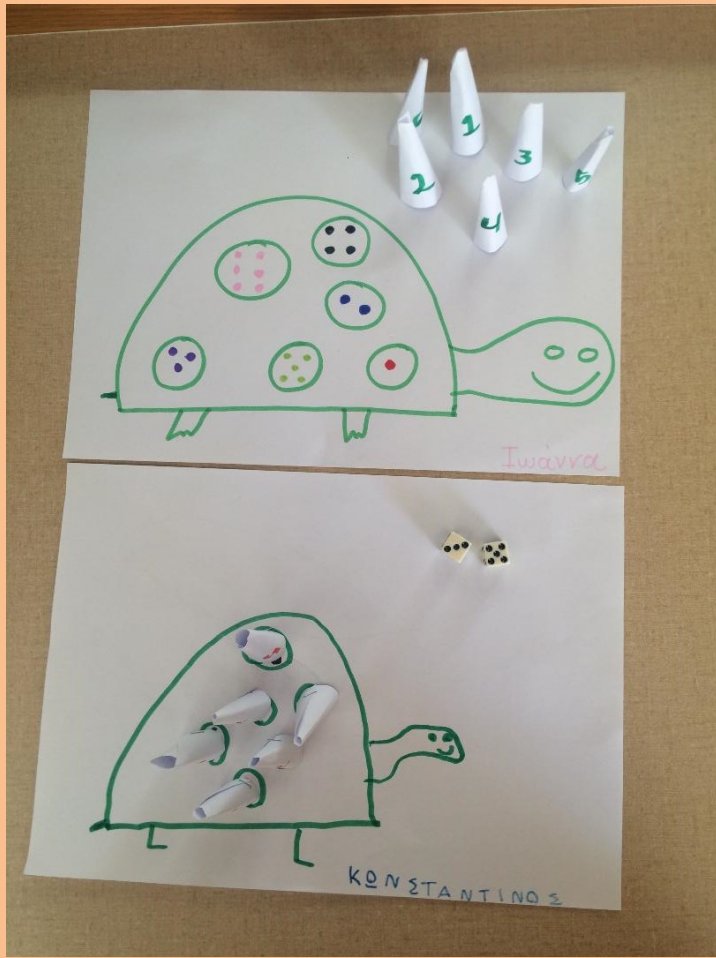
Τα παιδιά αυτοσχεδιάζουν και κατασκευάζουν παιχνίδια για να περνούν τις ώρες τους δημιουργικά ...

**Ο Πάρης παίζει με την οικογένειά του το παιχνίδι της «χελώνας»
«Ποιος θα γεμίσει πιο γρήγορα το καβούκι της με τους σωστούς αριθμούς».**

Ο Κωνσταντίνος μάς παρουσιάζει τα αυτοσχέδια παιχνίδια του:

**ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΤΟΥ 5^{ου} ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ**

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ